

Posudek

Deáková, Tereza: Kulturní identita dítěte imigranta. Bakalářská práce. Praha, Fakulta humanitních studií UK v Praze 2012, s. 69, 2 přílohy.

Tereza Deáková se ve své bakalářské práci rozhodla řešit závažný problém jeden a půlté generace imigrantů, problém z hlediska studia imigračních komunit v České republice dosud otevřený. Tento problém sledovala na příkladu mladých Vietnamců. Konkrétní otázku, kterou si v souvislosti přítomnosti jedenapůlté generace Vietnamců v ČR postavila, vztáhla ke kulturní identitě, jejímu konstruování, prožívání a deklarování. Již orientace na problém jedenapůlté generace imigrantů je přínosem předložené bakalářské práce. Totéž nutno konstatovat i o výzkumné otázce, kterou si T. Deáková formulovala.

Příslušníky jedenapůlté generace Vietnamců pro **svůj empirický výzkum** definovala T. Deáková jako mladé lidi, kteří se narodili ve Vietnamu, do ČR imigrovali s rodiči nebo sami v rozmezí svého věku čtyř až patnácti let, prošli edukací různými stupni české školy a v době výzkumu dosáhli minimálně 18 let (rekonstrukce na základě charakteristiky respondentů). Jednotícím hlediskem **vymezení příslušníka** jedenapůlté generace Vietnamců v pojetí T. Deáková tedy je: země narození Vietnam a edukace v české škole.

Z pozice tohoto vymezení pak T. Deáková sleduje sebeidentifikaci a hledání vlastní jsočnosti mladých Vietnamců v České republice ve střetu vlivů kultury české společnosti, kultury již žije vietnamská rodina a komunita v ČR a kultury země původu (Vietnamem). Na malém vzorku šesti respondentů, studentů ve věku 18 – 24 let, řeší otázky jejich kulturní a etnické identity. Činí tak s ohledem a) na podmiňující vliv vietnamský (rodina, vrstevníci, komunita, návštěvy ve Vietnamu) a český (škola, přátelská skupina, chůvy, česká společnost), b) na střet a prolínání kultury české a vietnamské (jazyk, žitá každodennost, hodnoty), c) na vztahování se k Vietnamu a ČR jako k „domovu“ a d) na interpretacích strategií, které respondenti aplikují při komunikaci s příslušníky české a vietnamské společnosti. V těchto kapitolách spočívá podstata bakalářské práce. Shromážděná data a jejich interpretace jsou jednoznačným přínosem. Přesto chci upozornit na určitou nevyváženost. Autorku práce, a zřejmě i respondenty, více zajímaly otázky procesu utváření vlastní identity ve vztahu k institucím, než ke každodennosti. Ta ustupuje do pozadí.

Předností práce je její teoretické ukotvení. V kapitolách o koncepcích různých identit T. Deáková prokázala dobré obeznámení se základními teoriemi a jejich aplikací. Prokázala nejen schopnost se v těchto teoriích orientovat, nýbrž i s nimi pracovat a reagovat na ně svým výzkumem. V této souvislosti připomínám zejména aplikaci modelů vztahování se „Děti třetí kultury“ k dominantní kultuře na představitele jedenapůlté generace Vietnamců v ČR.

Ze závěrů za nejpodstatnější považuji úvahu o utváření „třetí kultury“ Vietnamci z jedenapůlté generace, tedy o vznikání nové autentické kultury, konstruované nikoli na prolínání prvků vietnamské a české kultury, nýbrž na jejich modifikaci a změně.

T. Deáková věnovala velikou péči grafické úpravě svého textu. Neoddělení slov, které se relativně často opakuje, možno pominout. Škoda, že se T. Deáková nevyvarovala nejednotnosti citací v seznamu použité literatury.

T. Deáková předložila dobře koncipovanou bakalářskou práci. Prokázala, že si dovede formulovat problém, shromáždit data k jeho řešení, tato data analyzovat, interpretovat a formulovat uvážené závěry. Prokázala, že svou rozpravu dovede teoreticky nejen ukotvit, ale na teoretická východiska ve svém výkladu také reagovat. Práce splňuje požadavky kladené na tento typ závěrečných prací. Oceňuji ji jako práci výbornou.

V Praze 7. 6. 2012

Mirjam Moravcová